

مزمور ۱۱: پادشاهی خداوند

برخی از سفرهای خانوادگی مورد علاقه ما بازدید از قلعه‌ها است و احتمالاً تا به حال به چند قلعه باشکوه رفته ایم.

تابستان گذشته به قلعه پمبروک در ولز رفتیم، این قلعه غول پیکر در شهر کوچکی واقع شده و دیوارهای بلند عظیم آن را برگرفته است.

در زمان کودکی، قلعه مورد علاقه من کانوی در شمال ولز بود، قلعه‌ای با دیوارهای عظیم و قطور با دیوارهایی که به دور شهر حلقه زده بودند.

جالب‌ترین قلعه‌ای که سفر کردیم شهر-قلعه میثونی در یونان بود اما بیشتر قلعه تخریب شده بود. فارغ از دیوار مقاوم شهر که مردم را محافظت می‌کرد، حتی در زمانی قدرت ونیزی‌ها را به آن سوی دریای مدیترانه می‌کشاند.

نکته قلعه‌ها این است که مکانی برای محافظت، قدرت و امنیت بوده‌اند. این قلعه‌ها مکانی برای فرار به هنگام آمدن مهاجمان و جایی برای پناه گرفتن، پنهان شدن و مصون بودن به کار می‌رفت.

وقتی زندگی سخت است به کجا می‌روید؟ کجا به دنبال امنیت هستید؟ به کجا پناه می‌بری؟ و حالا در جایگاه یک مسیحی، ما می‌دانیم که باید به عیسی مسیح پناه ببریم و در او پنهان شویم. ما به او پناه می‌بریم و این همان چیزی است که آخر هفته گذشته در مزمور ۱ و ۲ دیدیم: "خوشا به حال همه کسانی که ب خداوند پناه می‌برند."

اما انجام این کار در عمل بسیار سخت است - به خصوص زمانی که کارها دشوار هستند. اغلب در آن زمان است که ما بیشتر وسوسه می‌شویم که امنیت و امید را در چیز دیگری بیابیم.

مزمور ۱۱ مزموری است که از زمان‌های دشواری مانند بالا سخن می‌گوید - زمانی که ما فکر می‌کنیم امنیت ما کجاست، سرپناه ما کجاست، امنیت ما کجاست؟

و برای ما به این سوال پاسخ می‌دهد: وقتی زندگی دشوار است به کدامین سوی می‌توان پناه برد؟

وضعیت ناامیدی

آیه ۱-۳ را بخوانید.

شخصی به دیوید می گوید: «ببین، اینجا همه چیز وحشتناک است - برو جایی امن پیدا کن! مثل پرنده به کوهت «فرار کن!»».

آنچه اتفاق می افتد را توصیف می کند - سه سطر، که بر آخری استوار است. آیه دوم.

ستمکاران کمان خود را خم می کنند، تیری می زنند و تیر را به سمت راست قلب می زنند.

همه چیز در تاریکی اتفاق می افتد. این یک کمین است: مهاجم دور از چشم پنهان می شود و می خواهد به قربانی خود شلیک کند.

این موقعیت ناامیدکننده است: قربانی، فرد راست قامت، نمی داند که این اتفاق در شرف وقوع است.

اما این اتفاق می افتد: افراد خوب در کمین افراد بد قرار می گیرند و کشته می شوند.

پایه های جامعه در حال فروپاشی و ویران شدن است... آیه ۳ و بنابراین شخص به داوود فریاد می زند که صالحان چه می توانند بکنند، وقتی که افراد شریر این کار را با افراد درستکار انجام می دهند، در حالی که پایه ها در حال فروپاشی است؟

ترس و ناامیدی وجود دارد. پس دیوید، فرار کن، از اینجا برو، جایی امن پیدا کن.

«به سان پرنده ای به کوه خود فرار کن».

درست مانند پرنده گانی که در بالای آن برآمدگی های دست نیافتنی در صخره های کوه، دور از دسترس شکارچیان و برای محافظت از آب و هوای بد، جایی امن پیدا می کنند که خطر به آن نمی رسد.

نظر شما از این توصیه چیست؟

من فکر می‌کنم از یک جهت خیلی منطقی است! این یک توصیه خوب است، و توصیه‌هایی که ما روزانه می‌شنویم. شاید چیزی که حتی ممکن است خودمان بگوییم.

اما نکته دشوار این است که این توصیه ای است که به یک پادشاه داده می‌شود. نصیحتی که به داوود پادشاه داده شد. توصیه به ترک تاج و تخت - تختی که خود خدا به او داده است. و این توصیه فرار از آن است.

وقتی دیوید احساس می‌کند در کمین افتاده است، چه خواهد کرد؟ آیا او به سلطنت پرهزینه خود، دعوت پرهزینه خود ادامه خواهد داد یا فرار خواهد کرد و جایی امن تر خواهد یافت؟

این سوالی است که ما هر روز با آن روبرو هستیم، زیرا از بسیاری جهات در «کمین» قرار می‌گیریم و از بسیاری جهات وسوسه می‌شویم تا جایی امن فرار کنیم.

این سوالی است که ما هر روز، گاهی از جانب دیگران، اما بیشتر اوقات از خودمان با آن روبرو می‌شویم: وقتی زندگی دشوار است، به کجا باز می‌گردیم؟

برخی از روش‌هایی که ما احساس می‌کنیم که کمین کرده ایم چیست؟ برای برخی از ما، خطر واقعی برای زندگی آنها وجود دارد. ایمان مسیحی آنها زندگی شان را به معنای واقعی کلمه به خطر می‌اندازد. این مساله برای بسیاری از مسیحیان در سراسر جهان نیز صادق است.

اما شاید اتفاقات دیگری که به شکل متفاوتی در کمین شماست: چیزی غیرمنتظره که علیه شما اتفاق می‌افتد:

تشخیص پزشکی غیرمنتظر

سوگ

از دست دادن شغل

یا رفتار ناعادلانه ای که در محل کار اتفاق می‌افتد

روشی که بچه‌های ما در مدرسه زندگی می‌کنند

پاسخ غیرمنتظره وزارت کشور یا وزارت مسکن شورای شهر
شاید مشکلات روابط یا مشکلات در خانه باشد
شاید مشکلات سلامت روان یا آزمایشات پیری باشد
شاید این حس فزاینده این است که امیدهایی که مدتهاست در دل ماست به نتیجه نمی رسد: امید به
ازدواج، برای فرزندان، برای آن نمرات در دانشگاه، برای آن شغل

وقتی پایه های زندگی ما می لرزد - به کجا پناه می گیرید؟ نصیحتی که دیوید دریافت کرد و ما اغلب دریافت
"می کنیم این است که "مثل یک پرنده به کوه خود فرار کنید!"

[به کدام کوه و سوسه می شوی؟] کجا به دنبال امنیت، سرپناه، امنیت می گردی؟ برای هر کدام از ما متفاوت است.

پول؟ اگر به اندازه کافی از آن استفاده کنم، بالاخره در امان خواهم بود. موجودی بانکی شفاف، شغل خوب،
خانه ای با فضای زیاد، ماشین بهتر، تعطیلات لذت بخش.

ارتباط جنسی؟ آن فرار و ارتباط نزدیک، فراموش کردن همه چیز برای مدتی. شاید پورن یا یک
رابطه جنسی است که ما نباید در آن باشیم.

شاید این کوه خودسازی باشد: تناسب اندام، مد، تغییر، تبدیل شدن به فردی متفاوت
قدرت؟ اگر بتوانم کنترل را به دست بیاورم، بالاخره در امان خواهم بود.

نوشیدنی؟ یک لیوان اضافی در پایان روز، خودم را از هر چیزی که در کمین من است بی حس می کنم.

ازدواج و بچه آوردن؟ وقتی آنها را داشته باشم حالم خوب خواهد شد.

مدرک تحصیلی گرفتم، آنگاه زندگی من به GCSE, A Levels موفقیت تحصیلی؟ هنگامی که من (یا فرزندانم)
مسیر خود باز خواهد گشت.

شاید بریتانیا به کوه شما تبدیل شده باشد - شما به اینجا رسیده اید، اما وقتی من مرخصی برای ماندن داشته
باشم، وقتی خانواده ام به من پیوندند، وقتی مسکن من مرتب شود، واقعاً خوب خواهم شد.

شاید چیزی کاملاً متفاوت باشد؟

بینید، بیشتر اینها چیزهای بدی نیستند. در واقع، بسیاری از آنها چیزهای بسیار خوبی هستند: هدایایی از جانب
خدا که باید دریافت کنیم و آن را در آغوش بگیریم و به خاطر آنها شکر کنیم!

اما آنها هرگز نمی توانند کوه هایی باشند که ما می خواهیم. آنها هرگز نمی توانند در نهایت از شما محافظت کنند، به شما امنیت و امید بدهند

نگاه کنید داوود می گوید: «به خداوند پناه می برم. چگونه می توانید [این چیزها] را به روح من ۷.1 اما به بگویید؟

او می گوید این توهم است که برای امنیت نهایی خود به این چیزهای دیگر نگاه کنیم، در حالی که خداوند از قبل پناهگاه ما است!

اما آیا او فقط فریب خورده است؟

فیزیکیان معروف استیون هاوکینگ زمانی گفته است: «مذهب داستان پریان برای افرادی است که از تاریکی می ترسند.» شاید امروز به این فکر می کنید؟

آیا این فقط داستان پریان است؟ چه چیزی در خداوند وجود دارد که داوود را قادر می سازد بگوید که به جای فرار به کوه ها، به خداوند پناه می برد؟

و ۳ کاملاً فراموش شد و ۷2 پاسخ کاملاً در این است که خداوند کیست و چه می کند. دو موردی که در سوال از قلم افتاد.

و هنگامی که این کار را درست انجام دهیم، می توانیم - مانند دیوید - زمانی که در کمین هستیم، زمانی که پیروی از عیسی دشوار است، و زمانی که فقط می خواهیم تسلیم شویم و فرار کنیم، استوار بایستیم.

بعد فراموش شده (آیه ۴-۷)

دیوید می گوید، من می توانم به این نوع خدا پناه ببرم... او سه چیز را در مورد اینکه خدا کیست ۷4-7 در بیان می کند.

سوالی که برای ما پیش می آید این است: آیا این نوع خدا وقتی در کمین ما قرار می گیرند ارزش پناه بردن به آن را دارد؟

الف) (۷4a-b) خدایی که نظارت دارد.

خداوند در معبد مقدس خود است 11:4

تخت خداوند در آسمان است.

خدا کجاست وقتی زندگی بد پیش می رود؟ او در کاخ معبد خود، در بهشت، بر تخت سلطنت نشسته است

او بر تاج و تختی است که همه چیز را کنترل می کند - «بیشتر از هر حکومت و اقتدار و قدرت و سلطه»
(افسیان ۱:۲۱)

او بزرگتر از هر چیزی است که در کمین ماست.

او بالاتر از هر چیزی است که در کمین ما باشد.

او نظارت دارد و به طرز شگفت انگیزی اطمینان بخش است.

ما دقیقاً نمی دانیم که او در هر لحظه چه می کند، اما می دانیم که او کیست.

در زمزم ۱۰۳، داوود در مورد تخت خداوند استقرار در آسمان صحبت می کند،

و او از "عشق پایدار خود [بودن] از همیشه تا ابد بر [مردمش]" صحبت می کند.

او از اینکه چگونه «رحیم و بخشنده، دیر خشمگین و سرشار از عشق استوار» صحبت می کند،

او می گوید که چگونه خداوند نسبت به قوم خود دلسوز است.

این مساله بسیار شگفت انگیز و اطمینان بخش است که این خدا بر تخت سلطنت است - او بزرگتر از چیزهایی

است که ما را «در کمین دارد»، و او بزرگتر از آن «کوه هایی» است که ما وسوسه می شویم و امنیت خود را در

آنها پیدا کنیم.

(ب) (v4c-5a) خدایی که همه چیز را می بیند.

و خدا هیچ کاری نمی کند و اینکه او کمین را متوقف نمی کند به این معنی نیست که او سر کار نیست.

چشمانش می بیند، پلک هایش فرزندان انسان را می آزماید ... 11:4

خداوند عادلان را آزمایش می کند، 11:5

اما روح او از شریر و دوستدار خشونت متنفر است.

او می بیند و آزمایش می کند.

چشمان او همیشه در حال دیدن هستند: حتی با پلک های بسته، همه اتفاقات را می بیند. او همه چیز را می داند و این به طرز شگفت انگیزی اطمینان بخش است.

آیا کلمه «آزمایش» را دو بار آنجا دیدید؟

او ما را می آزماید تا ببیند چگونه پاسخ می دهیم - نه برای این که ما را دستگیر کند، بلکه همانطور که اول پطرس ۱: ۷ بیان می کند، «تا اصالت آزمایش شده ایمان شما - گرانبها تر از طلایی که از بین می رود هر چند «توسط آزمایش شود. آتش - ممکن است در مکاشفه عیسی مسیح منجر به ستایش و جلال و افتخار شود.

وقتی به این موضوع فکر می کنیم، این کمین ها فرصتی می شوند تا ایمان ما از طلا گرانبها تر شود.

اما، علاوه بر آن، چیزهایی را می بیند که در کمین شما هستند.

در تاریکی پنهان می شوند، خداوند آنها را می بیند - و این به طرز شگفت انگیزی ۷2 اگرچه مهاجمان اطمینان بخش است. او از آنچه اتفاق می افتد آگاه است.

چرا در جای دیگری به دنبال پناهگاه می گردید؟

با هر چیزی که در حال حاضر با آن روبرو هستید، خداوند آن را می بیند و شما را می بیند.

جایی که با شما بدرفتاری می شود، خداوند آن را می بیند و شما را می بیند.

جایی که شما آسیب می بینید، خداوند آن را می بیند و شما را می بیند.

جایی که شما با مشکلات روبرو هستید، خداوند آن را می بیند و شما را می بیند.

هیچ کدام از آن کوه هایی که به آنها پناه می بریم قادر به انجام آن نیستند. آنها ممکن است تا حدی ببینند - اما خداوند، همه را می بیند و او شما را کاملاً می بیند. و این به طرز شگفت انگیزی اطمینان بخش است.

(ج) خدایی که از عدالت حمایت می کند (آیه ۵-۶)

اما خدا فقط نمی بیند، او عدالت را نیز برپا می کند.

شریران ممکن است دل خود را به خشونت معطوف کنند، اما خداوند همانگونه که دل خود را بر ضد آنها می‌سازد، عدالت را برقرار می‌کند.

خداوند عادلان را آزمایش می‌کند، 11:5
اما روح او از شریر و دوستدار خشونت متنفر است.

شریر به سمت راست دل شلیک می‌کند، اما خداوند عدالت را برقرار می‌کند.

بر شریر زغال بیارد 11:6
آتش و گوگرد و باد سوزان قسمتی از جام آنها خواهد بود.

آتش و گوگرد اشاره ای به عدالتی است که خداوند در عهد عتیق به آن عمل کرده است. عدالت ناگهانی، عمدی و محدودی که او اجرا کرده است.

عدالت خدا به طرز شگفت‌انگیزی آرامش بخش است. اگر چه در کمین هستیم، اما اشتباهات اصلاح خواهد شد.

چرا در جای دیگری به دنبال پناهگاه می‌گردید؟

او فقط آنچه را که اتفاق می‌افتد نمی‌بیند. او به عدالت خدمت خواهد کرد.

چه چیزی باعث می‌شود از این همه شگفت‌زده شوید؟ چه چیزی به شما کمک می‌کند که به خداوند پناه ببرید؟

۳- به مسیح پناه ببرید.

اما ما باید صادق باشیم - ما در مزمو ۱۱ صادق نیستیم. حتی دیوید هم چنین نبود. به همین دلیل است که فکر کردن به عدالت ناراحت‌کننده است. ما عادل نیستیم اما این پادشاه عیسی است.

این سومین نکته ماست: به مسیح پناه ببرید.

وقتی این مزمور را می خوانیم، متوجه می شویم که عیسی همان کسی است که آن را می سراید.

او عادل است و با این حال تحت تعقیب قرار گرفت، تعقیب شد، شکار شد، خیانت شد... اما به جای اینکه مانند پرنده ای به کوه ها بگریزد، به سلطنت پرهزینه خود وفادار بود.

او به پدرش پناه برد و به سمت اورشلیم ایستاد (لوقا ۵۱:۹)، تا به آن صلیب زمان عید پاک برود.

و شب قبل گفت: «ای پدر، اگر می خواهی این جام را از من دور کن. با این وجود، نه اراده من، بلکه خواست شما انجام شود.» (لوقا ۲۲:۴۲)

کسانی هستیم که در تاریکی کمین کرده ایم، کسانی ۷.۲ وقتی این مزمور را می خوانیم، متوجه می شویم که در که به سمت او تیر پرتاب کرده اند. در داستان عید پاک، ما کسانی هستیم که میخ هایی را که از طریق داستان عیسی کوبیده شده بود، کوبیدیم.

و با این حال... و با این حال... در یک پیچ و تاب با شکوه از آیه ۶، عیسی بر روی صلیب گفت: «ای پدر، آنها را ببخش، آنها نمی دانند دارند چه می کنند.» (لوقا ۲۳:۳۴).

در صلیب، عیسی جام آتش و گوگرد و باد سوزان را که شایسته ماست، گرفت و خود آن را نوشید. تا ته آن را نوشید. فنان را تا ته نوشیده روی زمین گذاشت.

دوم قرن تیان ۵:۲۱ می گوید که مسیح گناه شد تا در او، ما شیران که به او پناه می بریم، عدالت خدا شویم.

پایان مزمور ۱۱ ما، آیه ۷ می گوید: «زیرا خداوند عادل است. او عمل صالح را دوست دارد؛ راست قامت صورت او را خواهد دید.»

به خاطر عیسی مسیح، ما چهره او را خواهیم دید.

بگذار برای لحظه‌ای غرق شود: اگر چه آن میخ‌ها را به دستان او کوبیده‌ایم، اگر چه لیاقتش را نداریم، او را همان‌طور که او ما را می‌بیند، خواهیم دید - صورت خداوند را خواهیم دید. چهره‌ای از عشق.

این امید بزرگ ما به مثابه قوم خدا برای ابدیت است: اینکه او خدای ما و ما قوم او هستیم تا بتوانیم تا ابد با او "زندگی کنیم، و همان‌طور که مکاشفه ۲۲:۴ می‌گوید، "[ما] صورت [عیسی خداوند برخاسته] را خواهیم دید]."

مزمور ۱۱ مزمور نوشته دیوید است. این مزموری است که توسط عیسی خوانده شده است، اما همچنین مزموری در مورد عیسی است.

عیسی مسیح خداوندی است که بر تخت می‌نشیند. تاج او تاجی از خار است. سلطنت او سلطنت عشق، صلح و آرامش است. او حاکمان و مقامات را خلع سلاح کرده و بر آنها پیروز شده است. تاج و تخت او بر همه چیزهایی که ما را در کمین می‌اندازد بالاست.

عیسی بر تخت است - عیسی همه چیز را می‌بیند - عیسی از عدالت حمایت می‌کند.

و شگفتا، از آنجا که عیسی این مزمور را زندگی کرده است، ما می‌توانیم در حالی که او برای پناه و کمک روی آن تخت نشسته است، نزد او برویم.

عبرانیان ۴:۱۴ از آن زمان ما یک کاهن اعظم داریم که از آسمان‌ها عبور کرده است، عیسی، پسر خدا، اجازه دهید اعتراف خود را محکم‌نگه داریم.

زیرا ما کاهن اعظمی نداریم که نتواند با ضعفهای ما همدردی کند، بلکه کسی است که از هر نظر مانند ما 4:15 وسوسه شده باشد، اما گناهی نداشته باشد.

پس بیایید با اطمینان به تخت فیض نزدیک شویم تا بتوانیم رحمت را دریافت کنیم و فیض را برای 4:16 کمک در زمان نیاز بیابیم.

چرا باید از تاریک‌ترین ساعت بترسم،

یا از قدرت وسوسه‌گر می‌لرزید؟

عیسی [قول می دهد] برج (کمینگاه) من باشد.

گرچه مبارزه ای سخت است، چرا از میدان به در شوم؟

چرا یا باید فرار کنم یا تسلیم شوم،

از آنجایی که عیسی سپر قدرتمند من است؟

جان نیوتن